

**Натисніть тут, щоб
купити книгу на сайті
або замовляйте за телефоном:
(0352) 51-97-97, (067) 350-18-70,
(066) 727-17-62**

Щоранку дорогою до школи Філіп, Фло та Кароліна завертають у невеличку цукерню у Глухому закутку № 23. Там вони купують у Лео (так звати власника) ласощі, якими смакують на перервах між уроками. Комісар карної поліції Ларс так само щоранку заходить у згадану цукерню. Він також є страшеним ласуном, а найбільше полюбляє цукерки з локрицею¹. Проте їх поєднує не лише любов до солодоців, а й пристрасть до розслідування найзаплутаніших злочинів. У детектив-

ної команди «Локриця», як вони себе назвали, є навіть власний офіс, де вони зустрічаються — голуб'ятня під дахом цукерні Лео.

¹ Локриця, або ж солодець, вербець, солодич. Багаторічна рослина родини бобових, солодкий корінь якої використовують у промисловості й медицині.

Лео — хазяїн цукерні та детектив. Він — ватажок у локричній команді.

Кароліна, або ж Каро. Завзята спортсменка і просто розумниця.

Комісар карної поліції Ларс добре знається на комп'ютерах.

Флорентин — наймолодший в агентстві, тому всі його зовуть Фло.

Філіп уміє наслідувати спів птахів. Його вірний супутник — какаду Коко.

Операція «Золотий скіпетр»

1. Загадкова розмова

— Птах, п'ять букв, перша «ч», остання — «а», — вголос міркувала Каро, розв'язуючи кросворд. Зосередившись на відгадці, дівчинка покусувала олівець.

— Чайка, — блискавично, мов із пістоля, випалив Філіп, пустотливо поглянувши на свого друга, какаду Коко. У того теж на голові був пір'яний гребінчик.

Цієї п'ятниці по обіді уся детективна команда «Локриця» сиділа у кафе «Морозиво», що на розі. Заняття у школі закінчилися, а попереду — аж два вихідних. Лише Фло намагався розв'язувати якісь вправи з математики, але видавався вкрай незосередженим.

— Заснув, чи що? — легенько штовхнув його ліктем Філіп.

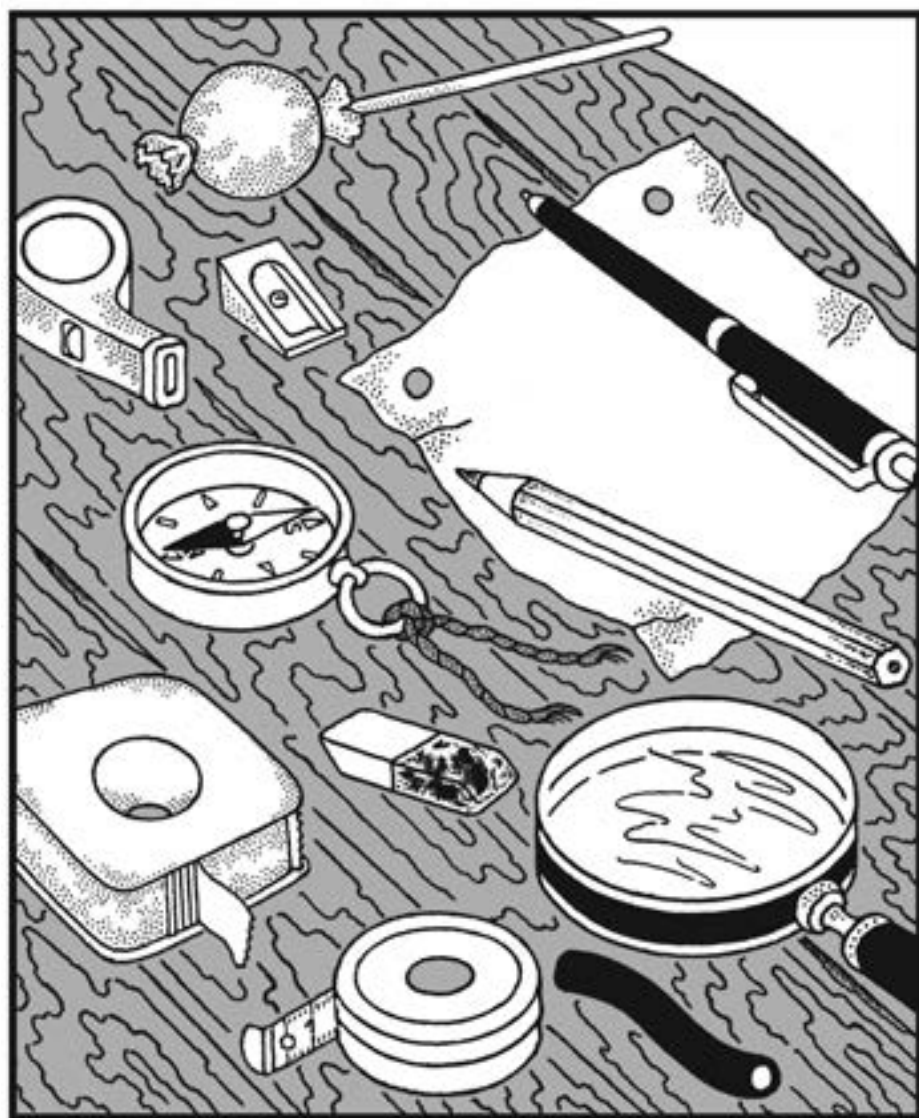
— Тсс, — прошепотів Фло, піднімаючи вказівний палець. — Позаду нас, у сусідньому приміщенні домовляються про щось лихе.

Філіп, Фло та Каро прислухалися до загадкової розмови. Здається, з'являлася можливість порушити нову кримінальну справу.

— Нічого не видно, — доповів Філіп, не зумівши нічого розгледіти крізь матове скло. Він спробував легенько прочинити двері, що вели у сусіднє приміщення, але вони були зачинені.

— У мене є ідея, як нам упізнати цих осіб, — промовив Фло. Він пошпортав у кишенях куртки та вийняв звідти безліч різноманітних дрібничок.

2. Що вдалося випадково розгледіти?

Фло відмотав трішки скотчу та приліпив до матового скла. Друзі припали до вузької смужки, через яку дійсно ледь вдалося розгледіти чоловіка, що саме збирався вийти через задні двері.

— Чорна шапочка з білим помпончиком, куртка і тонкий светр з високим коміром під шию. Квадратне обличчя, — потрібно запам'ятати! — вигукнула Каро. — Ходімо за ним назирці!

Детективи швидко заплатили за своє замовлення та кинулися за незнайомцем. Проте коли вони вибігли на вулицю, той щез, наче крізь землю пішов.

Детективна команда «Локриця» обдумувала цей випадок й наступного понеділка у школі. На великій перерві Філіп, Фло та Кароліна зустрілися на шкільному подвір'ї й почали пригадувати кожну дрібничку з підслуханої у п'ятницю розмови.

— Без сумніву, ми стали випадковими свідками планування якогось злочину, — сказала Каро. — От дізнатися б, де...

— От чортovinня, — перервав її Філіп. — Та це ж той самий хлопець із кав'ярні!

3. Чорним по білому

Чоловік, котрого вони проґавили у п'ятницю, саме завернув на мотоциклі на Торгову вулицю. Філіп упізнав його чорну шапочку з білим помпончиком, що лежала тепер у відкритому багажникові.

Але саме пролунав шкільний дзвінок, який сповістив про закінчення перерви! Для Філіпа, Фло та Кароліни це означало ще цілих дві години занять! А коли детективи відразу після першої години пополудні вийшли зі школи, повернули ліворуч і підійшли до невеличких сходів, таємничого чоловіка, звісно, й слід простиг.

— Отож, — підсумував Філіп, — давайте поміркуємо, що нам відомо? Ми знаємо, як виглядає підозрюваний і що цього тижня щось запланували. Бракує тільки ключа до розв'язки цього всього.

— Під час розмови у кав'ярні вони кілька разів згадували ім'я Амброзій. Що вони мали на увазі? — втрутився Фло.

— Може, це ім'я одного з двох злочинців? — висловив здогадку Філіп.

— А може, це щось інше? Хай йому грець! — Каро на секунду заніміла. — Знаю, я тепер знаю, що вони мали на увазі! Це якраз той самий ключ до розгадки.

